

destraffe og konfiskation, medmindre andet følger af dette lovforslags regler.

Endvidere fastslås det, at dansk rets regler om benådning finder tilsvarende anvendelse på afgørelser om bødestraf (som defineret i lovforslagets § 17), som fuldbyrdes efter reglerne i dette lovforslag, ligesom straffelovens § 97 c finder tilsvarende anvendelse på afgørelser om konfiskation (som defineret i lovforslagets § 30), som fuldbyrdes efter reglerne i dette lovforslag.

Det følger af retsplejelovens § 997, stk. 1, at fuldbyrdelsen iværksættes af politiet. For bøders vedkommende er fuldbyrdelsen reguleret i straffuldbyrdelseslovens kapitel 16. For konfiskation foreskriver retsplejelovens § 997, stk. 2, at beløbet inddrives efter de i bogen om den borgerlige retspleje foreskrevne regler samt straffuldbyrdelseslovens §§ 90, stk. 4, 91, stk. 2 og 3, og 92.

Justitsministeriet skal underrette udstedelsesstaten, når fuldbyrdelsen er afsluttet, jf. lovforslagets §§ 27 og 41. Hvis det viser sig, at der består en hindring for fuldbyrdelsen, f.eks. at de pågældende formuegoder ikke længere er i behold, skal Justitsministeriet have meddelelse herom, så Justitsministeriet som den kompetente myndighed også kan meddele udstedelsesstaten dette. I begge tilfælde vil sagen herefter være afsluttet i Danmark.

Til § 59

Bestemmelsen fastslår, at attester, der fremsendes med henblik på fuldbyrdelse af danske beslaglæggelseskendelser i en anden medlemsstat, skal attesteres af den myndighed, der har truffet afgørelsen.

Uanset at domstolene ikke som sådan vil blive involveret i fremsendelsen af anmodninger til andre medlemsstater, skal attesten således – i de tilfælde, hvor afgørelsen er truffet af retten – også attesteres af retten. Hvis attestens indhold ikke er bekræftet på denne måde, vil fuldbyrdelsesstaten kunne afslå fuldbyrdelse allerede af denne årsag.

Attester, der fremsendes med henblik på fuldbyrdelse af danske afgørelser om bødestraf og konfiskation i en anden medlemsstat, skal attesteres af justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil.

Til § 60

Den foreslåede bestemmelse skyldes en særbestemmelse i rammeafgørelsen om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indfrysning af formuegoder eller bevismateriale, hvorefter klage i forbindelse med fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse også skal kunne indgives i udstedelsesstaten.

Danske domstole vil ikke have nogen mulighed for at tage stilling til lovligheden af den udenlandske myndigheds afgørelse om fuldbyrdelse, hvorimod udelukkende de danske domstole kan tage stilling til de forhold, der ligger til grund for afgørelsen.

Den foreslåede bestemmelse sætter den almindelige kærefrist i retsplejelovens § 969, stk. 1, ud af kraft i tilfælde, hvor beslaglæggelseskendelsen fuldbyrdes i medfør af denne rammeafgørelse i en anden medlemsstat. Der vil således være mulighed for, at enhver, der er part i sagen, men som f.eks. ikke kendte til den danske afgørelse og derfor ikke kunne kære denne, efterfølgende kan indbringe kendelsen, uanset at fristen er overskredet.

Der kan endvidere indtil sagens afgørelse fremsættes begæring efter retsplejelovens § 807 c.

Til § 61

Efter den foreslåede bestemmelse skal lov om international fuldbyrdelse af straf ikke finde anvendelse på afgørelser, som kan fuldbyrdes efter reglerne i denne lov. Hvis en anmodning om fuldbyrdelse således opfylder betingelserne for fuldbyrdelse efter denne lov, går denne lov forud for lov om international fuldbyrdelse af straf.

Er der derimod tale om anmodninger om fuldbyrdelse, der ikke er omfattet af, eller som i øvrigt ikke opfylder betingelserne for fuldbyrdelse efter nærværende lov, behandles disse fortsat efter lov om international fuldbyrdelse af straf. Det gælder, uanset om disse afgørelser måtte være truffet i en anden EU-medlemsstat.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.2.

Til § 62

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2005 og finder anvendelse i sager, hvor der fremsættes anmodning om fuldbyrdelse efter lovens ikrafttræden, uanset om den pågældende lovovertrædelse er begået før lovens ikrafttræden.

Det er ikke en betingelse for fuldbyrdelse efter lovforslagets regler, at den medlemsstat, der anmoder om fuldbyrdelse, har implementeret den pågældende rammeafgørelse.

Det følger imidlertid af lovforslagets § 48, stk. 1, at strafferetlige afgørelser, der er omfattet af loven, for at kunne danne grundlag for en afgørelse om fuldbyrdelse her i landet skal være ledsaget af den relevante attest, jf. bilagene til lovforslaget, i udfyldt stand. Formularen skal være attesteret af den kompetente myndighed i udstedelsesstaten.